Dosarul nr. 1-165/2025

SENTINȚĂ
În numele Legii

18 iunie 2026 **or. Ialoveni**

Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecător Viorel Botnaraș,
Grefier Valeria Petic,
cu participarea:
Procurorului – Levco Vladimir,
Avocatului – Jomir Eudochia, în interesele părților vătămate Barbu Feodora, Barbu Maria și Barbu Nicolai,
Avocatului – Caracuian Victoria, în interesele inculpatului Barbu Ion,
a judecat, în ședință de judecată publică, *în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu art. 364[1] din Codul de procedură penală*, cauza penală de învinuire a lui

Barbu Ion Vasile**, născut la **, IDNP *****9, cetățean al Republicii Moldova, de naționalitate moldovean, originar din satul Pituşca, raionul Călăraşi, cu studii medii incomplete, supus militar, neangajat în câmpul muncii, divorțat, având la întreținere doi copii minori, anterior judecat, antecedentele penale fiind stinse, domiciliat în raionul Ialoveni, satul Văsieni,*

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (2) lit. a) și a[1]) din Codul penal.

Termenul judecării cauzei:
- 04.07.2025 – 18.06.2026 – judecător Viorel Botnaraș.

Procurorul Levco Vladimir, în ședința de judecată, a solicitat recunoașterea inculpatului Barbu Ion vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (2) lit. a) și a[1]) din Codul penal, stabilindu-i pedeapsa de 2 ani închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis, iar în temeiul art. 90 din Codul penal, suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 2 ani.

Avocatul Jomir Eudochia, în interesele părților vătămate Barbu Feodora, Barbu Maria și Barbu Nicolai, precum și partea vătămată Barbu Feodora, a susținut poziția procurorului.

Avocatul Caracuian Victoria, în interesele inculpatului Barbu Ion, precum și inculpatul Barbu Ion, în ședința de judecată au pledat pentru stabilirea unei pedepse mai blânde, neprivative de libertate.

Asupra mijloacelor de probă administrate şi cercetate nemijlocit în ședința de judecată, instanţa de judecată

c o n s t a t ă :

1. Inculpatul Barbu Ion, începând cu anul 2008 și până în prezent, aflându-se la domiciliul său din satul Văsieni, raionul Ialoveni, acționând cu intenție și având scopul exercitării controlului și impunerii voinței sale asupra membrilor familiei, a comis în mod sistematic acte de violență în familie în privința soției sale, Barbu Feodora, precum și a copiilor minori Barbu Maria, a.n. 2008, și Barbu Nicolai, a.n. 2010. Conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și faptul că persoanele vizate au calitatea de membri de familie în sensul art. 133^1 din Codul penal, inculpatul a manifestat în mod repetat un comportament agresiv, exprimat prin insultări, înjurări, amenințări cu violența și cu moartea, intimidare, alungarea din domiciliu și agresarea fizică a soției, inclusiv în prezența copiilor minori, cauzând victimelor suferințe fizice și psihice, stări de teamă, tensiune și insecuritate.

Deși la 07.02.2023 a fost tras la răspundere contravențională pentru acte de agresare verbală în privința soției sale, iar la 06.03.2024 Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni, a emis o ordonanță de protecție în favoarea părții vătămate Barbu Feodora împotriva acțiunilor agresorului Barbu Ion Vasile, acesta și-a continuat comportamentul violent.

Potrivit raportului de evaluare psihologică nr. 844 din 05.04.2024, partea vătămată Barbu Feodora prezenta semne de anxietate persistentă, tulburări de somn, epuizare fizică și emoțională, sentiment accentuat de vulnerabilitate, neputință și frică, generate de comportamentul violent și dominant al inculpatului. Totodată, conform rapoartelor de evaluare psihologică din 01.07.2024, în privința minorilor Barbu Maria și Barbu Nicolai au fost identificate manifestări specifice copiilor victime ale violenței psihologice, inclusiv stări de frică, nesiguranță și afectare emoțională cauzată de expunerea îndelungată la comportamentul violent al inculpatului.

2. În cadrul ședinței de judecată, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul, Barbu Ion, fiind asistat de avocatul Caracuian Victoria, a declarat personal, că recunoaște faptele indicate în rechizitoriu și încadrarea juridică a acestora, că probele le cunoaște, înțelege conținutul lor și că nu are obiecții asupra acestora, cerând ca judecată să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, deoarece nu solicită administrarea de noi probe.

3. Instanța de judecată, analizând cererea inculpatului susținută și contrasemnată de avocat și ascultând opinia procurorului, care a pledat pentru judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, constatând că din probele administrate în cursul urmăririi penale, care sunt concludente, pertinente și utile, rezultă că faptele inculpatului sunt stabilite, precum și că sunt suficiente date cu privire la persoana inculpatului pentru a permite stabilirea unei pedepse, prin încheierea protocolară din 22.04.2026, a dispus admiterea cererii acestuia cu privire la judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

4. Audiat în ședința de judecată, sub jurământ, inculpatul Barbu Ion a recunoscut integral vinovăția în comiterea infracțiunii imputate, declarând că partea vătămată Barbu Feodora este fosta sa soție, iar Barbu Maria și Barbu Nicolai sunt copiii săi. A relatat că între el și fosta sa soție au existat conflicte familiale, unul dintre acestea fiind generat de neînțelegeri privind comportamentul acesteia. Potrivit declarațiilor sale, în timpul producerii conflictului se afla la domiciliu, iar partea vătămată revenise de la serviciu, copiii aflându-se la bunica lor. Inculpatul a confirmat că în privința sa a fost emisă o ordonanță de protecție și a exprimat regret pentru fapta comisă. De asemenea, acesta a recunoscut că între el și fosta sa soție au existat certuri repetate, în cadrul cărora a folosit cuvinte jignitoare și expresii necenzurate, precizând că nu contestă acest fapt. Totodată, inculpatul a declarat că, în timpul unor conflicte, copiii au fost prezenți și au auzit cum acesta ridica tonul la adresa mamei lor. A recunoscut că a adresat părții vătămate amenințări verbale, inclusiv afirmații potrivit cărora ar putea să o lovească și că o va alunga din domiciliu împreună cu copiii. De asemenea, a susținut că nu a exercitat acte de violență fizică asupra copiilor. La final, inculpatul și-a exprimat regretul pentru fapta comisă, a declarat că se căiește sincer și a solicitat aplicarea unei pedepse mai blânde.

5. Audiind inculpatul și examinând materialele cauzei penale, instanța de judecată constată că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate este dovedită dincolo de orice dubiu rezonabil prin declarațiile acestuia date în ședința de judecată, care se coroborează cu ansamblul probelor administrate în cursul urmăririi penale și cercetate în ședința de judecată, și anume:

- procesele-verbale de audiere a părții vătămate Barbu Feodora (f.d. 15–16, 68–72);

- procesele-verbale de audiere a părților vătămate minore Barbu Maria și Barbu Nicolai, efectuate în condițiile prevăzute de art. 110^1 din Codul de procedură penală (f.d. 107–108, 113–114);

- procesul-verbal de examinare din 23.10.2024, potrivit căruia obiectul examinării îl constituie raportul de evaluare psihologică nr. 844 din 05.04.2024, întocmit în privința părții vătămate Barbu Feodora (f.d. 77);

- procesul-verbal de examinare din 23.10.2024, potrivit căruia obiectul examinării îl constituie raportul de evaluare psihologică din 01.07.2024, întocmit în privința părții vătămate minore Barbu Nicolai (f.d. 88);

- procesul-verbal de examinare din 23.10.2024, potrivit căruia obiectul examinării îl constituie raportul de evaluare psihologică din 01.07.2024, întocmit în privința părții vătămate minore Barbu Maria (f.d. 93);

- procesul-verbal de ridicare, potrivit căruia a fost ridicat procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 512 din 07.02.2024, conform căruia Barbu Ion a fost sancționat contravențional în temeiul art. 69 alin. (1) din Codul contravențional (f.d. 55);

- procesul-verbal de examinare din 29.03.2024, potrivit căruia obiectul examinării îl constituie procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 512 din 07.02.2024, conform căruia Barbu Ion a fost sancționat contravențional în temeiul art. 69 alin. (1) din Codul contravențional (f.d. 57).

Încadrarea juridică a faptei reținute de instanță în privința inculpatului.

În conformitate cu art. 1 alin. (3) Cod de procedură penală, instanțele judecătorești în cursul procesului sunt obligate să activeze în așa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată.

Potrivit art. 6 alin. (1) Cod penal, persoana este supusă răspunderii penale și pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție.

Conform art. 26 alin. (2) Cod de procedură penală, judecătorul judecă materialele şi cauzele penale conform legii şi propriei convingeri bazate pe probele cercetate în procedura judiciară respectivă.

Toate probele prezentate de acuzatorul de stat au fost analizate și examinate minuțios de către instanța de judecată, cu respectarea principiului apărării și contradictorialității.

Astfel, în conformitate cu art. 101 alin. (1)-(2) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

La caz, instanța reține că, în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național (Lhermitte v. Belgia [MC], 29.11.2016, § 83), or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri (Bykov v. Rusia [MC], 10 martie 2009, § 89, Prade v. Germania, 3 martie 2016, § 33, Dimitrov și Momin v. Bulgaria, 7 iunie 2018, § 51, 62).

Astfel, instanța a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut acces în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunțate în rechizitoriu, inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) din Codul de procedură penală, adoptând o poziție clară prin care a renunțat expres la anumite garanții procesuale, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată.

În privința inculpatului Barbu Ion a fost pornită şi efectuată urmărirea penală cu respectarea legislației procesual-penale în vigoare. La fel, prin prisma art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adusă la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează acuzația, precum și calificarea juridică dată faptei săvârșite de acesta, într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.

Astfel, prin ansamblul probelor administrate în cursul urmăririi penale, cercetate în ședința de judecată și recunoscute de inculpat, instanța constată că vinovăția inculpatului Barbu Ion a fost dovedită integral și încadrează acțiunile acestuia în baza art. 201^1 alin. (2) lit. a) și a^1) din Codul penal, ca violență în familie, manifestată prin acțiuni intenționate săvârșite de un membru al familiei în privința altor membri ai familiei, exprimate prin izolare și intimidare, în scopul impunerii voinței și exercitării controlului personal asupra victimelor, fapte săvârșite asupra mai multor membri ai familiei și cu bună știință asupra a doi minori.

Individualizarea şi stabilirea pedepsei inculpatului.

Art. 2 alin. (1) și (2) din Codul penal prevede că legea penală apără, împotriva infracţiunilor, persoana, drepturile şi libertăţile acesteia, proprietatea, mediul înconjurător, orânduirea constituţională, suveranitatea, independenţa şi integritatea teritorială a Republicii Moldova, pacea şi securitatea omenirii, precum şi întreaga ordine de drept. Legea penală are, de asemenea, drept scop prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, instanţa de judecată se conduce de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art. 61 alin. (2) Codul penal, ţinând cont de scopul pedepsei penale întru restabilirea echității sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane, la fel, de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale prevăzute de art. 75 Codul penal al Republicii Moldova, și anume: gravitatea infracţiunii săvârşite, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Conform art. 7 alin. (1) din Codul penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Astfel, reieșind din prevederile legale expuse și doctrina generală a dreptului penal, pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea

inculpatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât şi a altor persoane.

Pentru ca pedeapsa aplicată inculpatului să atingă scopurile susmenționate, legea penală stabileşte anumite criterii de individualizare a pedepsei. Criteriile de individualizare a pedepsei sunt cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii şi aplicării pedepsei.

Individualizarea pedepsei constă în obligaţia instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale. După această clarificare, instanţa accentuează că pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie stabilită astfel încât să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracţiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracţiunii săvârșite, se stabileşte având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situaţia materială, familială sau socială, prezenţa sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracţiunii. Pedeapsa şi modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în aşa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârşirii unor fapte similare.

Conform art. 364^1 alin. (1) Cod de procedură penală, până la începerea cercetării judecătoreşti, inculpatul persoană fizică poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu şi solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Conform art. 80^1 alin. (1) Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

În conformitate cu prevederile art. 76 Cod penal, în privința inculpatului Barbu Ion nu au fost reținute circumstanțe atenuante, iar recunoașterea vinovăției, care a determinat aplicarea procedurii simplificate, nu poate fi valorificată și ca circumstanță atenuantă prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal, întrucât aceleiași situații juridice nu-i poate fi atribuită o dublă valență juridică. În conformitate cu art. 77 Cod penal, nu au fost reține circumstanțe agravante.

Instanța reține că sancțiunea prevăzută de art. 201^1 alin. (2) Cod penal stabilește pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore sau cu închisoare de la 1 la 6 ani.

Prin urmare, în aplicarea prevederilor art. 80^1 alin. (1) Cod penal, limitele reduse ale pedepsei pentru infracțiunea prevăzută de art. 201^1 alin. (2) Cod penal – munca neremunerată în folosul comunității de la 135 la 180 de ore sau închisoarea de la 9 luni la 4 ani și 6 luni.

Potrivit art. 16 alin. (4) Cod penal, infracțiunea comisă de inculpat face parte din categoria infracțiunilor grave.

La individualizarea pedepsei inculpatului Barbu Ion, instanța ține seama de prevederile art. 61 și art. 75 din Codul penal, respectiv de gradul prejudiciabil al faptei săvârșite, reținând că inculpatul a comis o infracțiune gravă, în sensul art. 16 alin. (4) din Codul penal, de persoana acestuia, care se caracterizează satisfăcător, de faptul că anterior a fost judecat, însă antecedentele sale penale sunt stinse, că nu se află la evidența medicului narcolog și a medicului psihiatru, de comportamentul său înainte și după săvârșirea infracțiunii, precum și de faptul că are la întreținere doi copii minori. Totodată, instanța reține lipsa circumstanțelor atenuante și agravante.

De asemenea, instanța reține că inculpatul și-a recunoscut vinovăția și a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată prevăzută de art. 364^1 din Codul de procedură penală, circumstanțe care, coroborate cu prevederile art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, urmează a fi avute în vedere la individualizarea și stabilirea pedepsei.

Raportând cele expuse mai sus, precum și reieșind din circumstanțele cauzei, ținând cont de scopul pedepsei penale, care constă în reeducarea socială a inculpatului, de recunoașterea vinovăției de către acesta, de gradul prejudiciabil al faptei săvârșite, de persoana celui vinovat, instanța de judecată consideră rezonabil, ținând cont de prevederile art. 80^1 Cod penal, să aplice în privința inculpatului Barbu Ion pedeapsa sub formă de închisoare de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

După efectuarea acestei proceduri de individualizare şi stabilirea duratei şi cuantumului pedepsei, în cazul aplicării închisorii, continuă operaţiunea de individualizare, în aspectul executării pedepsei deja stabilite şi soluţionarea chestiunii dacă pedeapsa numită inculpatului, urmează a fi pusă în executare ori sub condiţia personalităţii acestuia de a se corecta şi reeduca, poate fi concluzionat că scopul pedepsei poate fi atins prin suspendarea executării pedepsei stabilite făptuitorului pe un termen de probațiune, adică de încercare.

În conformitate cu prevederile art. 90 alin. (1), (2) Cod penal „*Dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracţiunile săvîrşite cu intenţie şi de cel mult 7 ani pentru infracţiunile săvîrşite din imprudenţă, instanţa de judecată, ţinînd cont de circumstanţele cauzei şi de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este raţional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate*

*vinovatului, indicînd numaidecît în hotărîre motivele condamnării cu suspendare condiţionată a executării pedepsei şi perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanţa de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvîrşi o nouă infracţiune şi, prin respectarea condiţiilor probaţiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnaţi cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei îl exercită organele de probaţiune, iar asupra comportării militarilor – comandamentul militar respectiv. Perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă se stabileşte de instanţa de judecată în limitele de la 1 an la 3 an*i".

În această ordine de idei, instanța ține cont și de jurisprudența CEDO, potrivit căreia „*...soluția cea mai potrivită pentru problema supra-aglomerării ar fi reducerea numărului de deținuți prin utilizarea mai frecventă a măsurilor punitive non-privative de libertate și minimizarea recurgerii la detenția preventivă*" (cauza Varga și alții vs. Ungaria).

În speță, având în vedere comportamentul inculpatului ulterior săvârșirii infracțiunii, scopul pedepsei penale prevăzut de art. 61 din Codul penal, care constă în restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, recunoașterea vinovăției și căința sinceră manifestată pentru fapta comisă, caracterizarea pozitivă a inculpatului, faptul că antecedentele sale penale sunt stinse, că nu se află la evidența medicului narcolog și a medicului psihiatru, precum și faptul că are la întreținere doi copii minori, instanța reține că în prezenta cauză nu au fost înaintate acțiuni civile și nu au fost formulate pretenții materiale sau morale față de inculpat, astfel, în aceste circumstanțe, instanța de judecată ajunge la concluzia că scopul pedepsei penale poate fi atins fără izolarea inculpatului de societate.

Prin urmare, instanța consideră oportună aplicarea în privința inculpatului, pentru comiterea infracţiunii, a măsurii – condamnării cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei, drept alternativă a pedepsei cu închisoarea, stabilindu-i un termen de probațiune de 2 ani.

La fel, instanța de judecată consideră necesar a imputa inculpatului obligația conform art. 90 alin. (6) lit. a), b) Cod penal, să se prezinte la organul de probaţiune la datele fixate de acesta și să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depăşeşte 5 zile.

Instanța relevă că, pedeapsa stabilită este aplicabilă la caz şi va duce la realizarea scopurilor sancțiunii, astfel contribuind la reeducarea inculpatului, la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire sociale, principiile morale și atingerii scopului pedepsei penale.

Referitor la măsura preventivă.

Instanța consideră necesar să aplice în privința inculpatului Barbu Ion măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi localitatea, care urmează a fi menținută până la

rămânerea definitivă a sentinței, în temeiul art. 385 alin. (1) pct. 15) din Codul de procedură penală.

Referitor la corpurile delicte, acțiunea civilă și cheltuielile judiciare.

În conformitate cu prevederile art. 162, 219, 221 și 227 din Codul de procedură penală, în cauză nu există corpuri delicte și cheltuieli judiciare, iar acțiunea civilă nu a fost înaintată.

6. În conformitate cu art. 364^1, 384–385, 389, 392–395, 397 din Codul de procedură penală și art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, instanța de judecată

c o n d a m n ă :

Barbu Ion Vasile se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (2) lit. a) și a^1) din Codul penal, cu aplicarea art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, și i se stabilește pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90 alin. (1) din Codul penal, pedeapsa stabilită lui Barbu Ion Vasile sub formă de închisoare se suspendă condiționat pe o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani și nu va fi executată dacă, pe durata acestei perioade, acesta nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

În conformitate cu art. 90 alin. (6) lit. a) și b) din Codul penal, Barbu Ion Vasile se obligă să se prezinte la organul de probaţiune la datele fixate de acesta și să anunţe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depăşeşte 5 zile.

Se aplică în privința lui Barbu Ion Vasile măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi localitatea, care se menține până la rămânerea definitivă a sentinței.

În conformitate cu art. 162, 219, 221 și 227 din Codul de procedură penală, în cauză nu există corpuri delicte și cheltuieli judiciare, iar acțiunea civilă nu a fost înaintată.

Sentinţa poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni, invocându-se doar erorile procesuale şi măsura de pedeapsă stabilită.

Președintele ședinței,
Judecătorul **Viorel Botnaraș**